

РЕШЕНИЕ

№ 13642

гр. София, 07.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева
Златил Чолаков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1805** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от и.ф. председател на Държавна агенция „Национална сигурност“, срещу решение № 4668 от 24.12.2025 г., постановено по НАХД № 16012/2025 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 116 - ти състав. С решението е отменено Наказателно постановление № 38-65/26.06.2025 г., издадено от касатора, с което на „И. П. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ К., ЕИК[ЕИК], на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от същия закон.

В касационната жалба се твърди, че въззивното решение е неправилно, поради нарушения на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Излага подробни съображения, че нормата на чл. 6 от ЗМИП предвижда отклонение от общото правило регламентирано в чл. 4 от ЗАНН по отношение на нарушения, извършени от юридически лица и техните клонове в друга държава. Поддържа се тезата, че доколкото в случая се касае провеждане на процедура по комплексна проверка от задължено по ЗМИП лице, то приложимите норми са изрично уредени в същия закон. Относно приложимото право изрично се сочи, че където и да е бил сключен договора – в Полша, в България (в [населено място] или в [населено място] бряг), съгласно чл. 6 от ЗМИП, мерките по чл. 3 от същия закон са задължителни за регистрирани в страната клонове

на чуждестранни лица, попадащи с оглед извършваната от тях дейност в кръга на лицата по чл. 4 от ЗМИП. В заключение се иска отмяна на обжалваното решение и наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът, чрез упълномощен юрисконсулт, поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съгласно списък по чл. 80 от ГПК. Постъпили са писмени бележки от юрк. П..

Ответникът - „И. П. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ К., редовно уведомен, не взема участие в съдебното производство.

Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, ХХІХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: От събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е установил от фактическата страна следното:

Между дружеството „И. П. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ К. и гражданин на Република Полша - S. J. N. е сключен на 20.01.2023 г., в Полша, договор за посредничество (Договор от 20.01.2023 г.) за покупка на недвижим имот намиращ се в Република България, [община]. Във връзка със сделката от „И. П. Г.-КЛОН БЪЛГАРИЯ“ К. била издадена фактура № [ЕГН]/02.11.2023 г.

Спрямо „И. П. Г.-КЛОН БЪЛГАРИЯ“, в качеството му на задължено лице по чл. 4, т. 18 от ЗМИП, със заповед № ФР-9-155/13.11.2024 г. на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ при ДАНС била назначена проверка на място на адреса му на управление - [населено място], [улица], ет. 1. Проверката била извършена на 14.05.2025 г. от служителите на ДАНС от дирекция „Финансово разузнаване“, отдел „Контрол върху задължените лица по ЗМИП“. В хода на същата, контролните органи установили, че дружеството, в качеството си на задължено лице по чл. 4, т. 18 от ЗМИП, не е изпълнило възникналото задължение да идентифицира своя клиент - полският гражданин S. J. N., преди установяването на делови отношения по см. на § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП, със същия - не изискало и не снело копие от документ за самоличност на лицето. За резултатите от проверката бил съставен констативен протокол № ФР-10-3462/14.05.2025 г.

На същата дата (14.05.2025 г.), св. Ц. Ц. И. - експерт в отдел „Контрол върху задължените лица по ЗМИП“ при ДАНС, съставила и връчила надлежно АУАН № ФР-10-3466/14.05.2025 г. на упълномощен представител на „И. П. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ К.. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН постъпили писмени възражения срещу акта, с приложено копие на документа за самоличност на S. J. N..

Въз основа на съставения АУАН, при идентична фактическа обстановка, е издадено и наказателно постановление № 38-65/26.06.2025 г. от и.ф. председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с което е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 116, ал.1, т.2 ЗМИП, за извършено нарушение по чл. 53, ал.1 във вр. чл. 15, ал.1 ЗМИП на „И. П. Г.“ Дружество, регистрирано съгласно законите на Полша с номер за вписване в регистъра [ЕГН], дан. номер [ЕГН] със седалище и адрес на управление в Полша, [населено място], [улица], 50В чрез „И. П. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ К..

Софийски районен съд е отменил издаденото наказателно постановление, като е приел, че в конкретния случай чл. 4 от ЗАНН е неприложим, тъй като изрично в АУАН, респ. НП е вписано, че нарушението е извършено в Полша. В съдебния акт изрично е посочено, че подходът на наказващия орган е в разрез с чл. 4 ЗАНН, който като обща разпоредба рамкира както териториалното спрямо лицата, но и приложното поле на всички нормативни актове, уреждащи състави на административни нарушения по отношение на субектите на този вид юридическа

отговорност. Според съда, ангажирането на административната отговорност на юридическо лице, което не би могло да има гражданство и да бъде „гражданин“ (чл. 25 от КРБ) за твърдяно нарушение, извършено на територията на Република Полша се явява нарушение на процесуалните правила от ранга на съществени, както и на материалното публично право. Доколкото приложимо би се явявало релевантното законодателство и мерки против изпиране на пари на Република Полша, СРС е приел, че НП е незаконосъобразно. СРС е изтъкнал, че съобразно чл.6 от ЗМИП мерките по чл. 3 са задължителни и за регистрираните в чужбина клонове на лицата по чл. 4, както и за регистрираните в страната клонове на чуждестранни лица, попадащи в кръга на посочените в чл. 4, но по отношение на дейността им на територията на Република България. В заключение съдът е посочил, че дори и да се приеме, че нарушението чрез бездействие се извършва по мястото, където е следвало да бъде извършено действието (да се идентифицира клиентът) - седалището на клон в Република България, [населено място], ул. А. I, № 57, то тогава в нарушение на чл. 42, т.3 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН, мястото на нарушението е посочено грешно и неправилно в АУАН и НП, като макар в този случай да би бил приложим ЗМИП в частта за ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицата, погрешното определяне на мястото на нарушението води до извод за наличие на съществено процесуално нарушение, което също налага отмяна на НП.

Въззивното решение е правилно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на СРС, че санкционираното „И. П. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ К., което макар и да има седалище в страната, не се явява физическо лице – български гражданин, както предвижда разпоредбата на чл. 4 от ЗАНН. Съгласно чл. 4 от ЗАНН този закон и другите закони и укази, в които са предвидени административни наказания, се прилагат за всички административни нарушения, извършени на територията на Република България, на български кораб или самолет и по отношение на български граждани, извършили административни нарушения в чужбина, наказуеми по българските закони, ако засягат интересите на нашата държава. Клонът на чуждестранно дружество по българското право не е и юридическо лице. Чл. 83, ал.1 от ЗАНН дава възможност в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Регистрираният в България клон на чуждестранно дружество не е правосубектен, според Търговския закон, клонът е само обособена част от стопанската дейност на основното дружество на определено място. Чл. 17а от ТЗ изисква клон на чуждестранно лице, регистрирано с право да извършва търговска дейност според националния си закон, да се вписва в Търговския регистър, като заявлението освен данните по чл. 17, ал. 2 съдържа и данни за чуждестранното лице, с цел публичност и отчетност, а не за създаване на нов правен субект. В този смисъл и чл.56, ал.4 от КМЧП постановява, че клонът на юридическото лице се урежда от правото на държавата, в която е регистриран, като се имат предвид само частноправните въпроси. Въпреки че клонът, регистриран в България има известна самостоятелност в оперативната си дейност, той остава част от структурата на чуждестранното лице, като правата и задълженията, възникнали от дейността му са права и задължения на самото дружество. За целите на данъчното облагане е предвидено клонът да се регистрира (ДОПК), да води собствено счетоводство (ЗСч), в ЗКПО е уреден като „място на стопанска дейност“, а ако клонът извършва олагаеми доставки в страната над определен праг, той подлежи на регистрация по ЗДДС като самостоятелен специфичен данъчен субект, с оглед облагане на дейността на чуждестранното дружество в България. В ЗАНН обаче, клонът не е предвиден като самостоятелен носител на административнонаказателна

отговорност. Чл.4, т.18 от ЗМИП дефинира като задължени лица, които да прилагат мерките по ЗМИП лицата, които извършват по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти, включително по отношение на сделки за отдаване под наем на недвижими имоти, при които месечният наем възлиза на или надвишава 10 000 евро или тяхната равностойност в друга валута. Чл.6 от ЗМИП предвижда, че мерките по чл. 3 са задължителни и за регистрираните в страната клонове на чуждестранни лица, попадащи в кръга на посочените в чл. 4.

В случая, задължено лице е „И. П. Г.“ Дружество, регистрирано съгласно законите на Полша с номер за вписване в регистъра [ЕГН], дан. номер [ЕГН] със седалище и адрес на управление в Полша, [населено място], [улица],50В, като мерките по чл.3 по силата на чл.6 от ЗМИП са задължителни и за регистрирания в страната му клон. С Наказателното постановление № 38-65/26.06.2025г. на полското дружество е наложена имуществена санкция от 2000 лева за нарушение, извършено по българския ЗМИП от регистрирания му клон в България „И. П. Г. – Клон България“ К., като е прието, че нарушението е извършено в Полша, където е сключен договорът с клиента J. N., който не е бил идентифициран като физическо лице по реда на чл.53, ал.1 от ЗМИП чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Споделя се изложеното в обжалвания съдебен акт, че разпоредбата на чл. 4 ЗАНН не би могла да бъде тълкувана разширително, за да обуслови административнонаказателна отговорност и на юридическите лица за нарушения в чужбина. В разглеждания случай обаче, при съвкупната преценка и интерпретация на събраните по делото доказателства, дори не се установява по категоричен начин, къде е настъпил юридическият факт, за който е наложена санкцията. Административнонаказателното производство е строго формално, като в ЗАНН са предвидени императивно реквизитите, които трябва да съдържат съответните актове. Фактите и обстоятелствата, на които се основава обвинителната теза на АНО, трябва да бъдат установени по категоричен начин, доколкото същите, трябва да бъдат предявени на санкционираното лице, за да може то адекватно да организира защитата си. В случая наказващият орган е приел, че нарушението е извършено в Полша. В наказателното постановление /на стр. 2, ред 12 и сл./ е вписано, както следва: „в договора не е посочено мястото на сключването му, по твърдение на адв. К. В., САК, пълномощник на клона, изложено в Писмо вх. № ФР-11-10057/28.11.2024г. – договорът е сключен в Полша“. От така изложеното в обстоятелствената част на НП става ясно, че АНО единствено въз основа на твърденията на адвоката на санкционираното дружество и безкритично при обосноваване на крайния си извод е възприел, че нарушението е извършено в Полша, доколкото процесната сделка, според изявлението на адвоката е сключена там. Нормата на чл. 57 ал. 1 т. 5 ЗАНН изрично изисква, освен описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, НП да съдържа датата и мястото, където е извършено. Наказващият орган не е положил усилия да събере каквито и да е доказателства за установяване по категоричен начин на мястото на извършване на нарушението. Видно от материалите по преписката несъмнено установен и доказан е единствено фактът, че е налице сделка между физическо лице полски гражданин и дружество задължено лице по ЗМИП, чрез клона си в България, но липсва категоричност относно място на сключване на сделката. Клонът е създаден за извършване на стопанска дейност в България, а не в Полша и след като административният орган е приел, че той е задължен да прилага мерките по ЗМИП, с оглед териториалното ограничение по чл.4 ЗАНН, за да наложи законосъобразно имуществена санкция на полското дружество е следвало да събере допълнителни доказателства, че договорът между „И. П. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ К. и клиента J. N., който не е бил надлежно идентифициран е сключен на територията на РБългария.

Като е достигнал до краен извод за отмяна на наказателното постановление, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София-град, XXIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4668 от 24.12.2025 г., постановено по НАХД № 16012/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116 – ти състав..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: